

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - ПЛОВДИВ

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 108

Гр. Пловдив, 13.01.2023 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд – Пловдив, XXVI касационен състав, в закрито заседание на 13.01.2023г. , в състав:

ЗЛАТАНОВА

ПРЕДСЕДАТЕЛ: МАРИЯ

ЧЛЕНОВЕ: МИЛЕНА ДИЧЕВА

ДАРИНА МАТЕЕВА

като разгледа докладваното от председателя АД № **2505** по описа за **2022** год., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 185 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по Заповед № АК-04-7/29.09.2022г. на областен управител на област Пловдив, с която се оспорва Наредба за изменение и допълнение на Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Първомай /Наредбата/, приета с решение № 326, взето с протокол № 37 от 31.08.2022г. на общински съвет Първомай, в частта на §11, чл.31,ал.2 .

Областният управител на област Пловдив обосновава искането си с това, че с направеното изменение в Наредбата се предвижда максимален срок за договорите за аренда от 30 години, което е в противоречие със законовите разпоредби, а именно чл.37и,ал.12 от ЗСПЗЗ и чл.4,ал.1 от Закона за арендата в земеделието.

Ответникът Общински съвет Първомай прави възражение за недопустимост на оспорването, тъй като посоченият от областния управител текст не е бил предмет на изменението, а самата Наредба в посочената част не може да се оспорва от областния управител.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на двете страни, намери, че възражението за недопустимост на оспорването е основателно.

Видно от приложената преписка е, че предмет на процедираното изменение на Наредбата, прието с Решение на ОС Първомай № 326 от 31.08.2022г. по протокол № 37, в частта по чл.31,ал.2 е минималният срок за сключване на договори за аренда, който в предходната редакция е бил 4 години, видно от Наредбата, действаща до 31.08.2022г., като същият е променен на 5 години. В останалата част текстът на чл.31,ал.2 не е променян. Непрецизно, в § 11 от Наредбата за изменение на Наредбата е изписан целият текст на разпоредбата на чл.31,ал.2, но това не променя предметът на процедурата по изменение, който си остава единствено и само промененият текст, а не цялата разпоредба на чл.31,ал.2. В този смисъл, искането на областният управител касае текст, а именно „Срокът на договора за аренда не може да бъде ... по-дълъг от 30 години“, който изобщо не е предмет на оспорването изменение и така искането остава без предмет.

Поради това и ще следва да се остави без разглеждане.

Дори и да се подходи разширително към заповедта,с която е сезиран съда, и се приеме чрез тълкуване на волята на областния управител,че се оспорва самата Наредба,а не Наредбата за изменение на Наредбата, то в този случай искането пак ще е недопустимо.

Чл. 32, ал. 2 от ЗА и чл. 45, ал. 4 от ЗМСМА формират и уреждат възможността областният управител да оспорва незаконосъобразни актове на общинските съвети по реда на ЗМСМА. Този държавен орган може да оспорва не само решения на общинските съвети, но и всички техни актове по ЗМСМА, тъй като законодателят не прави разграничение в тази насока. При всички случаи, формата решение на общински съвет (с която е приета наредбата, част от чийто текстове се оспорват) подлежи на контрол от областния управител. Затова и правилото е, че на оспорване от областния управител подлежи решението на ОС, а не самия подзаконен нормативен акт, приет с него. В този случай не се изисква личен и пряк интерес от оспорването, предвид изричното законово оторизиране за това, което става част от неговите правомощия. Защото цитираните законови разпоредби регламентират правомощие на областния управител да оспорва пред съответния административен съд всички видове административни актове на общинския съвет, когато прецени, че те са незаконосъобразни, без оглед вида на акта, за разлика от чл. 45, ал. 2 ЗМСМА, в който са визирани само административните актове.

В рамките на производството по оспорване на подзаконни нормативни актове обаче, каквото е настоящото и каквото би било, ако се приеме, че се оспорва Наредба за реда за придобиване, управление и

разпореждане с общинско имущество на община Първомай в частта относно чл.31,ал.2, съгласно чл. 186, ал. 1 АПК би следвало да е налице реално или потенциално засягане на права, свободи или законни интереси на оспорващия, т. е. на областния управител като административен орган. Предвид естеството на обществените отношения, регламентирани със съответния подзаконов нормативен акт на общинския съвет, не може предварително и по принцип да се направи извода, че във всички случаи за областния управител би било налице засягане на права и законни интереси. В случая не е налице такова, нито се обосновава наличието на такова. Затова и правилно ответната страна възразява, че с подобно правомощие като контролиращ държавен орган разполага прокуратурата, но не и областния управител.

Изводът е, че оспорването е недопустимо и на основание чл.196 във връзка с чл.159,т.1 и т.4 от АПК следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати.

Ето защо, Административен съд - Пловдив, XXVI състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ определението за даване ход по същество

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ Заповед № АК-04-7/29.09.2022г. на областен управител на област Пловдив, с която се оспорва Наредба за изменение и допълнение на Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на община Първомай / Наредбата/, приета с решение № 326, взето с протокол № 37 от 31.08.2022г. на общински съвет Първомай, в частта на §11, чл.31,ал.2 .

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.д. № 2505/2022г. по описа на Административен съд – Пловдив.

Определението подлежи на обжалване с частна касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 7- дневен срок от съобщаването на страните за неговото постановяване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.